

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XVIII.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XVIII. EX NOVO TEST. 463

Etiā Cicero dixit: Nostra hæc quæ dicitur vita, mors est. Carcerem vocat Tullianus. Cupiamus ergo solui. Phil. 1. v. 25. Quod melius est. Ibidem. Non iudicaberis vitam æternam hereditabis, Matth. 25. v. 25.

FINIS

THEMA XVIII.

Ioh. 5. v. 28. & 29.

Venit hora, in qua, qui in monumentis sunt, audiens vocem eius

DISPOSITIO.

Sic Christianus in symbolo suo confitetur, Credo carnis resurrectionem. Quamvis autem fides sit rerum non apparentium, Heb. 11. vers. 1. tamèn nihil est credendum, nisi illius fundamentum firmum habeamus in scripturis. Huius autem articuli, De mortuorum resurrectione, firmissimum extat fundamentum hic, in verbis eius, qui caput est & primitiæ resurgentium, 1. Cor. 15. vers. 20. Et à cuius resurrectione omnium resurrectio dependet. Etis quidem optime nos de resurrectione erudire potest: quia illius fecit initium. Perruptor, Mich. 2. v. 13.

De 4. autem his circumstantiis nos erudit.

1. Certam esse resurrectionem.
2. Quando futura illa, & quomodo
3. Qui nam sint resurrecturi.
4. Quantum discrimen inter resurgentes futurum.

I. Pars.

Certam resurrectionem fore ipse Filius Dei docet. Venit hora illa. Quasi dicet, Dum vos variis negotiis occupati estis in mundo, transit tempus, labitur ætas, & interim semper propius accedit hora resurrectionis. Ecce veniet illa hora tacitis pedibus, quando vos non putabitis, Matth. 24. v. 44. Sic enim illa prædicta olim in Veteri etiam Test, Ela. 25. & 26, Ezech. 37. Ose. 13. Hiob. 16: bla

Illā hora nondum præterit nec elapsa est. Nec est quod putetis, vel obliuioni tradendam, vel tranſituram, vt nemo animaduertat. *Zhrwerdet ſie nicht verſchlaſſen.*

Notandum contra illuſores, de quibus 2. Petr. 3. v. 3. & ſeqq. Et noſtrates etiam, qui dicunt, *hette ich hiezwiſchen Wein genug / oder Geld zu zahlen / ic* Sic etiam dicebant ante diluuium. *Dad iſt jhnen dannoch zu bald kommen.* Vide Petrum *ibid.* v. 6.

II. Pars.

Quando autem futura eſt illa reſurrectio? Et qualis, quomodo fiet? Tempus quidem certum non definitum eſt, Matt. 24. v. 36. Act. 1. v. 6. At cum fiet, quando reuertetur filius hominis de cælo, & vocem ſuam ſonare faciet. *Wann er ſich wird hören laſſen.* Apparebit enim in nouiſſimo diei in nubibus, cum magna maiestate. *Matth. 26. Audietur vox illius. Selbgeſchrey. 1. Theſſ. 4. v. 16. Audietur etiam vox Archangeli. Tuba Angelica & cæleſtis ſonabit. Ibid. Cum ipſo apparebunt omnes ſancti Angeli, Matth. 25. v. 31. & 24. v. 31. Congregabunt Angeli mortuos & electos ad Chriſtum à 4. uentis. Rapiuntur ab Angelis reſurrectitati in occurſum Chriſti in nubibus, 1. Theſſ. 4. v. 17. Videbimus Chriſtum in forma hominis, ſicut eſt, 1. Joan. 3. v. 2. Magna autem erit maiestas eius, Mar. 13. v. 26. Exhortentur impij & hoſtes eius, & experientur, in quem pupugerunt, Zach. 12. v. 10. Capita læti atollent credentes, & cum iubilo ante ipſum comparebunt, Luc. 21. v. 28. Iudicium ibi mox inchoabitur. Pii aſſeſſores erunt Chriſti, Luc. 22. v. 30. 1. Cor. 6. v. 2. & 3.*

III. Pars.

Quiaam autem ſunt reſurrecturi? *Omnes* qui in monumento ſunt: id eſt, omnes morui. Quocūq; modo interierint: quocūq; loco ſepulti ſunt. Siue enim in terram, ſiue in cineres redactus homo, ſiue à beſtijs, ſiue ab igni vel aere conſumptus ſit homo: perinde eſt. Nam coram Deo id eſt monumentum hominis, ubi hominis puluis eſt

ethipolus
tia, nec
ta aque or
feruabitur
ſi faba, p
iunctum
conſuit
de homin
las non

At inter
male eger
deredo
huocato
cum in
Qui bene
ſtetur i
tur cano
quod h

I. F
nibus
ſis, Job.
II. Cor
Cor. 1. v. 9
III. Sol
& chariſſi
cum conſo
IV. C
v. 1. & hi
deuantes
Bede. 1. a
condemna
tam: 1. Jo
uit ment

est sparsus. Neque quenquam impediēt locorum distantia, nec quicquam aliud. In igne enim illo, quo cœli & terra atque omnia Elementa colliquescent: illud tamen vnū seruabitur q̄ de substantia hominis fuit. Sicut in igne vnū fabri, perit quicquid est quisquiliarum & sordium coniunctum cum auto: at minutissima tamen auri particula confluit in locum suum, & manet superstes. Ita hic nihil de homine peribit. *Es wird alles herfürkommen. Capillus non perebit. Soll nicht dahinden bleiben / Luc. 21. v. 18.*

IV. Pars

At inter resurgentes magna erit differentia. Nam qui male egerunt, resurgent ad iudicium: vbi ratio reddenda de verbo ocioso. Matth. 12. v. 36. si non ante mortem Aduocatus ille, 1. Joh. 2. fuit constitutus. Erit autem iudicium *in iustitia*, Act. 17. v. 31. Niemand vnrecht gesehen. Qui bene egerunt, ad vitam resurgent. Postquam enim stentur iudicio, 2. Cor. 5. v. 10. mox absoluentur & assumētur ranquam iudices: vt supra, in fine 2. partis dictum. Idē quod hic, Daniel etiam habet, cap. 12. v. 2.

V S V S.

I. Fides de certissima resurrectione solatur nos in omnibus ærumnis, maxime vero grauioribus corporis morbis, Job. 19. v. 25.

II. Consolationem præbet aduersus terrores mortis, 1. Cor. 15. v. 21. & 22.

III. Solacium præstat in morte liberorum, coniugum & charissimorum, Dauid. 2. Sam. 12. v. 23. Paulus sic inuicem consolari iubet, 1. Thess. 4. v. vlt.

IV. Quia fiet speratio inter resurgentes, Matth. 25. v. 32. & hic: demus operam vt bene agamus, semper considerantes nouissima, Syr. 7. in fine, & maxime iudicium, Eccles. 12. in fine. Qui credit, non veniet in iudicium, scilicet condemnationis, Joh. 5. Idque propter Christum Aduocatum: 1. Joh. 2. v. 1. & 2. non propter opera, quæ sunt panis mensuaturæ. Esa. 64.

F I N I S.

Gg

THE-2

THEMA XXI.

Ioh. 6. v. 47. & 48.

Amen Amen dico vobis. Qui credit in me, habet vitam æternam. Ego sum panis vita.

DISPOSITIO.

Sententiola brevissima prolixam in se continet concionem. Omnia etiã hæc verba aureis literis cordi inscribenda. Et certe singula verba singularem habent emphasin. Qui enim hæc verba non tantum iuxta suas literas & syllabas numerare, sed in corde suo recte meditari, & ad vsum transferre novit, is totum Euangelium in hac vna sententiola habet: quicquid Euangelicum est in totis Bibliis Veteris & Novi Testamenti. Primum itaque summam verborum paucis explicabimus: Deinde ex quolibet verbo doctrinam certam & peculiarem subiciemus.

Paraphrasis.

Sæpe multumque ab initio mundi vsque huc disputatum & interdum aderrime concertatum fuit, quo pacto vitam æternam consequi possimus. Id quod etiam ex Quæstionibus Christo à Legisperitis propositis patet, Matth. 19. v. 16. Mar. 10. v. 17. Luc. 10. v. 25.

Neque vero occultam & ignotam esse viam ad vitam æternam sciendum est. Neque opus ut in cælum ascendamus, aut ex inferis id petamus, Deut. 30. v. 11. Philosophi sua sæpe data opera occultarunt, & tanquam ænigmata interdum proposuerunt, ut Delio natatore opus fuerit.

At Christus paucis verbis, quæ sit vera ratio consequendi salutem, ostendit: iuramento confirmans, hanc esse veritatem, cui tuto possint fidere: Quicumque ipsum filium Dei, Deum & hominem vera fide amplectatur, eum iam habere vitam æternam: & fore saluum. Illud etiam Joh. 5. v. 24. dixerat, credentes non venturos in iudicium sed à morte in vitam transituros.

Qua-